

แบบประเมินบทความทางวิชาการ

การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 10 ประจำปี พ.ศ. 2567
“วิจัยและนวัตกรรมเพื่อการพัฒนา Soft Power ท้องถิ่นสู่การสร้างสรรค์ระดับสากล”
วันที่ 22 มีนาคม 2567
ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

รหัสบทความวิชาการ 67092

1. ข้อคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับบทความ

ประเด็น	ไม่มีแก้ไข	มีแก้ไข	คำอธิบายในตัวเลือกที่พิจารณา
1.ชื่อเรื่องภาษาไทยและภาษาอังกฤษ	✓		
2.บทคัดย่อภาษาไทยและคำสำคัญ		✓	ควรเพิ่มผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ 4 ข้อ
3.บทคัดย่อภาษาอังกฤษและคำสำคัญ		✓	ปรับเพิ่มเติมตามการแก้ไขของบทคัดย่อภาษาไทย
4.บทนำ		✓	ควรเพิ่มบทนำเพื่อสะท้อนคุณค่าของบทความ
5.เนื้อหา		✓	แก้ไขคำผิด, เพิ่มเติมข้อมูลสำคัญ
6.บทสรุป		✓	ปรับประโยคให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยนำข้อผิดพลาด มาเป็นบทสรุปจากการศึกษา
7.เอกสารอ้างอิง	✓		

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ควรเพิ่มเติมบทนำเพื่อปูเข้าสู่บทความและสะท้อนบทสรุปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มมากขึ้น

2. ผลการพิจารณา

- ☐ สมควรได้รับการตีพิมพ์ ไม่จำเป็นต้องแก้ไข
- ☒ สมควรได้รับการตีพิมพ์ แต่ต้องแก้ไขและส่งให้บรรณาธิการพิจารณา
- ☐ สมควรได้รับการตีพิมพ์ แต่ต้องแก้ไขและส่งกลับผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณา
- ☐ ไม่สมควรได้รับการตีพิมพ์ เพราะ

กรณีผลงานบทความประเภทบรรยาย (Oral Presentation)

- ☒ เห็นควรให้นำเสนอแบบบรรยาย (Oral Presentation)
- ☐ เห็นควรให้นำเสนอแบบโปสเตอร์ (Poster Presentation)

สรุปผลการประเมิน

สมควรได้รับการตีพิมพ์ แต่ต้องแก้ไขและส่งให้บรรณาธิการพิจารณา

การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตชาวหลวงพระบางและมรดกทางวัฒนธรรมสู่ความเป็นเมืองมรดกโลก

Changes in the way of life of Luang Prabang people and Cultural Heritage towards a world heritage city

OR67092

บทคัดย่อ

หากจะกล่าวถึง เมืองเชียงทอง หรือเมืองขว้า ซึ่งถูกสถาปนาเป็นราชธานีแห่งแรกในอาณาจักรล้านช้างเชื่อว่าหลายคนคงไม่รู้จัก ทั้งในระดับประเทศ กลุ่มอาเซียน (เอเชียตะวันออกเฉียงใต้) หรือระดับโลก ยกเว้นคนที่ได้ศึกษาหรือเรียนรู้ประวัติศาสตร์มาในสาขานี้และผู้ที่มีใจในเรื่องราวของเมืองนี้อย่างแท้จริง แต่ถ้ากล่าวถึง หลวงพระบาง หรือแขวงหลวงพระบาง น้อยคนที่จะไม่รู้หรือไม่เคยได้ยินเช่นกัน จากเมืองหนึ่งที่ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของ สปป.ลาว เทียบเท่ากับจังหวัดต่างๆ ของประเทศไทย ซึ่งมีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คน การสร้างสถาปัตยกรรม ประติมากรรมที่มีอัตลักษณ์อย่างโดดเด่นเฉพาะตัว มีทัศนียภาพที่ล้อมรอบด้วยแม่น้ำคานและแม่น้ำโขงที่สวยงามที่ยังคงความเป็นเอกลักษณ์มาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน จนกระทั่งเดือนธันวาคม พ.ศ. 2538 ได้รับการยกย่องจากองค์การเพื่อการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) เป็น “นครหลวงพระบาง” เมืองมรดกโลกในที่สุด จากการที่ผู้ศึกษาได้ลงพื้นที่เป็นเวลา 2 วัน เพื่อรวบรวมข้อมูลต่างๆ ทั้งการสัมภาษณ์พ่อค้าแม่ค้าที่ขายของตลาดเช้าข้างกำแพงวัดเชียงทองและพ่อค้าแม่ค้าที่ตลาดมืดเกี่ยวกับการดำเนินชีวิต การพูดคุยกับผู้ประกอบการเช่ารถมอเตอร์ไซด์ และการสังเกตดูความเคลื่อนไหววิถีชีวิตของผู้คนในหลวงพระบาง ความเคลื่อนไหวของนักท่องเที่ยว ทั้งกลางวันและกลางคืน จากหลายประเทศทั้งเอเชียและยุโรป เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายที่เป็น ซอฟต์ พาวเวอร์ (Soft power) บทความนี้เป็นบทความเชิงคุณภาพ/พรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive analysis) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาดังนี้ 1. เพื่อศึกษาวิถีชีวิตของผู้คนในหลวงพระบาง (ความหลากหลายทางสังคมวัฒนธรรม) 2. เพื่อศึกษาเศรษฐกิจในหลวงพระบางในปัจจุบัน 3. เพื่อศึกษาสถาปัตยกรรมในหลวงพระบาง และ 4. เพื่อศึกษาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในเขตตัวเมืองหลวงพระบาง

คำสำคัญ : การเปลี่ยนแปลง วัฒนธรรม หลวงพระบาง มรดกโลก

เพิ่มผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ว่าเป็นอย่างไร

Abstract

If we mention Xiengthong city or Java city which was established as the first capital in the Lan Xang Kingdom, it is ensured that many people do not know it. Either at the national level, the ASEAN group (Southeast Asia), or the global level, except for people who have studied or learned history in this field and who are truly interested in the story of this city. But if it is said that Luang Prabang or Luang Prabang Province, few people don't know or have never heard of it either. From a city located in the north of the Lao PDR, comparable to the provinces of Thailand, which has a way of life of the people, building architecture, a sculpture that has a unique identity. There is a view surrounded by the Khan River and the beautiful Mekong River that still maintains its uniqueness from the past to the present. Until December 1995, it was praised by the United Nations Educational,

Scientific and Cultural Organization (UNESCO) as "Luang Prabang", a world heritage city. The researchers visited the area for 2 days to collect various information including interviews with vendors at the morning market next to the wall of Wat Xieng Thong and vendors at the black market about their lifestyles, chatting with travel car rental operators, and observing the movements and lifestyles of people in Luang Prabang, movement of tourists in day and night from many countries, both Asia and Europe to be in line with the policy that is called Soft Power. This article is a qualitative/descriptive analysis article with the objectives to study the following: 1. To study the way of life of people in Luang Prabang (Sociocultural Diversity) 2. To study the economy in Luang Prabang at present 3. To study architecture in Luang Prabang and 4. To study natural resource and environmental management in the Luang Prabang area.

Keywords: Changes, Culture, Luang Prabang, World Heritage

ปรับแก้การเพิ่มผลการศึกษา
จากบทคัดย่อภาษาไทย

1. เพื่อศึกษาวิถีชีวิตของผู้คนในหลวงพระบาง (ความหลากหลายทางสังคมวัฒนธรรม)
2. เพื่อศึกษาเศรษฐกิจในหลวงพระบางในปัจจุบัน
3. เพื่อศึกษาสถาปัตยกรรมในหลวงพระบาง
4. เพื่อศึกษาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในเขตตัวเมืองหลวงพระบาง

ควรเพิ่มบทนำ
เพื่อสะท้อนให้บทความ
มีคุณค่าน่าสนใจเพิ่มขึ้น

วิถีชีวิต (ความหลากหลายทางสังคมและวัฒนธรรม) ของผู้คนในหลวงพระบาง

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมี 18 จังหวัด และ 1 นครหลวง แต่เหนือจรดใต้มีพื้นที่ประมาณ 1,162 กิโลเมตร โดยมีประชากรอาศัยอยู่ประมาณ 7 ล้านคน มี 49 กลุ่มชาติพันธุ์ที่ถูกแบ่งอย่างเป็นทางการ มีสี่ภาษาหลัก ส่วนใหญ่แม่น้ำโขงไหลผ่านลาว ค่าเฉลี่ยโดยประมาณ 55% ของประชากรทั้งหมด และเกือบครึ่งหนึ่งของประชากรประกอบด้วยหลายชนกลุ่มน้อย ที่ปรากฏในพื้นที่ทั่วไปในหลวงพระบาง

การจัดหมวดหมู่ของกลุ่มชนเผ่าถูกคิดค้นขึ้นในปี 1950 แบ่งออกเป็นสามประเภทอิงตามที่อยู่อาศัยของพวกเขา : เผ่าลวลุ่ม (กลุ่มคนที่อาศัยอยู่บนที่ราบลุ่ม), เผ่าขมุ (กลุ่มคนที่อาศัยอยู่บนเนินเขา) และเผ่าลาวสูง (กลุ่มคนที่อาศัยอยู่บนภูเขาสูง) ระบบนี้จะไม่ถูกนำมาใช้อย่างเป็นทางการอีกต่อไป อย่างไรก็ตาม เงินได้ดังกล่าวยังคงเป็นที่นิยม และได้ยินเป็นประจําจนถึงทุกวันนี้ แต่การใช้ชื่อเฉพาะของกลุ่มชาติพันธุ์มีความสำคัญกว่า เช่น เผ่าม้ง เผ่าอาข่า หรือ เผ่าขมุ

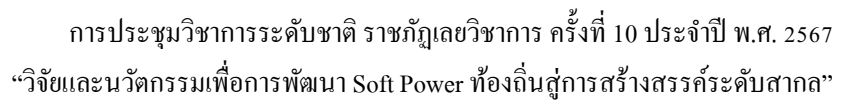
ใน 49 กลุ่มชาติพันธุ์ที่แตกต่างกันนี้จะมีประเพณี ศาสนา และวิถีชีวิต ที่แตกต่างกันออกไป ยกตัวอย่างเช่น ประเพณีของเผ่าไทลาวจะอาศัยอยู่บ้านไม้บนเสาตามริมฝั่งแม่น้ำ บูชาพุทธศาสนาและจิตวิญญาณ ทำการเกษตรทุ่งนาข้าวเป็นอาชีพหลัก แต่ประเพณีของชาวม้งจะอาศัยอยู่บ้านไม้ติดพื้นดินและหลังคามุงหญ้า บูชาจิตวิญญาณและบรรพบุรุษ และทำการเกษตรปลูกข้าวไร่เป็นอาชีพหลัก

กลุ่มชาติพันธุ์ที่แตกต่างกันในหลวงพระบาง ได้แก่:

​

ภาพที่ 1 เฝ้าขมุ ที่มา https://www.tourismluangprabang.org/wp-content/uploads/2022/06/Khmu_newyear.jpg

เผ่าม้ง

เผ่าไท

[4]

เผ่าไทรวมถึงเผ่าไทลาว – เป็นชนกลุ่มใหญ่ในประเทศลาว ประเพณีของเผ่าไทลาวจะอาศัยอยู่บ้านไม้บนเสาตามริมฝั่งแม่น้ำ
บูชาพุทธศาสนาและจิตวิญญาณ ทำการเกษตรทุ่งนาข้าวเป็นอาชีพหลัก กลุ่มชนเผ่าไทรวมถึงเผ่าไทดำและไทแดง

เผ่าอ้าวเมี่ยน (เย้าเมี่ยน)

ภาพที่ 4 เผ่าอ้าวเมี่ยน ที่มา <https://www.tourismluangprabang.org/wp-content/uploads/2022/06/lu-Mien.jpg>

เผ่าอ้าวเมี่ยนได้อพยพมาจากประเทศจีนและเข้ามาดำรงชีวิตอยู่ในประเทศลาวนานกว่า 200 ปี ได้นำเอาประเพณีของลัทธิเต๋า
และวิธีการเขียนสคริปต์ภาษาจีนมาด้วย แม่หญิงเผ่าอ้าวเมี่ยนเก่งในเรื่องของการเย็บปักถักร้อย เช่น กางเกง ผ้าคาดเอว กระเป๋า และ
หมวกที่มีสีสันลวดลายที่เป็นรูปภาพรอยเท้าของสัตว์และพืช เสื้อผ้าของผู้หญิงเผ่าอ้าวเมี่ยนมีผ้าโพกศีรษะและแจ็กเก็ตที่มีคอลูกไม้สีแดง

เผ่าลื้อ (ไทลื้อ)

ภาพที่ 5 เผ่าลื้อ (ไทลื้อ) ที่มา <https://www.tourismluangprabang.org/wp-content/uploads/2022/06/lue.jpg>

วัดเป็นหัวใจของหมู่บ้านสำหรับคนไทลื้อที่มีใจศรัทธาในพระพุทธศาสนา ผู้หญิงไทลื้อเป็นที่รู้จักกันดีสำหรับการทอผ้าฝ้าย
และผ้าไหมด้วยมือ บ้านส่วนใหญ่จะมีเครื่องทอผ้าที่ อย่างน้อยหนึ่งเครื่องที่ใช้ในการผลิตผ้า บ้านผานม หมู่บ้านไทลื้อตั้งอยู่ในเขตชาน

เมืองของหลวงพระบาง เป็นหมู่บ้านทอผ้าที่เก่าแก่และยังคงเป็นผู้ผลิตรายใหญ่ของสิ่งทอด้วยมือที่ส่งไปขายยังตลาดในเมืองและร้านบูติกต่างๆ

เผ่าภูน้อย

ภาพที่ 6 เผ่าภูน้อย ที่มา <https://www.tourismluangprabang.org/wp-content/uploads/2022/06/phounoi-trib-768x512.jpg>

เผ่าภูน้อยเป็นตระกูลเดียวกับชาวเขมรและมีมากที่สุดที่สุดในจังหวัดพงสาลีที่อยู่เหนือสุดของประเทศลาว พวกเขาทำการเกษตรข้าวไร่และประเพณีเชื่อถือว่าชีวิตเกิดขึ้นเพราะวิญญาณ เสื้อผ้าเผ่าภูน้อยแบบดั้งเดิมเป็นผ้าฝ้ายทอมือสีครามเข้มตกแต่งด้วยปอมปอมสีแดงสดใส

เศรษฐกิจในหลวงพระบางในปัจจุบัน

ภาพที่ 7 ตลาดมืด และ 8 ตลาดเช้า หลวงพระบาง, 15,16 มกราคม 2566 (ภาพโดย พลสยาม สุนทรสนิท)

ชาวหลวงพระบางส่วนใหญ่มิอาชีพเดิมคือเป็นพนักงานรัฐและค้าขาย เนื่องจากสภาพภูมิประเทศไม่มีที่ราบมากพอในการทำเกษตร ยกเว้นรอบนอกเขตในเมือง และริมฝั่งแม่น้ำโขงแม่น้ำคานที่มีบริเวณสำหรับการเพาะปลูกพืชผัก ส่วนข้าวมีการปลูกบนภูเขา

และบริเวณรอบนอกแล้วนำมาแลกเปลี่ยนสินค้าอุปโภคบริโภคในตัวเมือง สินค้าอุปโภคบริโภคส่วนใหญ่เป็นสินค้าจากประเทศไทย ซึ่งได้รับความนิยมจากชาวหลวงพระบางว่าเป็นสินค้าที่มีคุณภาพดี รองลงมาคือสินค้าจากจีนและเวียดนาม การเข้ามามีส่วนร่วมในภาคส่วนการท่องเที่ยวของประชาชนท้องถิ่นในเมืองหลวงพระบางกระจายไปตามกลุ่มธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว อันประกอบด้วย ธุรกิจที่พัก ธุรกิจร้านอาหารและเครื่องดื่ม ธุรกิจขนส่ง ธุรกิจขายสินค้าที่ระลึก ธุรกิจการท่องเที่ยว เป็นต้น

สถาปัตยกรรมที่สำคัญในหลวงพระบาง

สถาปัตยกรรมมีลักษณะสถาปัตยกรรมวิจิตรศิลป์ เป็นอาคารชั้นเดียว แต่ยกพื้นสูง หลังคาเป็นแบบล้านช้าง บริเวณหน้าประตูหินอ่อนจากอิตาลี ห้องต่าง ๆ ในอาคาร ได้แก่ ห้องพิพิธภัณฑ์ของเจ้ามหาชีวิต มีพระพุทธรูปจำนวนหนึ่ง รวมถึงธรรมาสันของพระสังฆราช ด้านหลังเป็นท้องพระโรง ห้องรับรองราชอาคันตุกะ มีภาพเขียนที่ฝาผนัง เป็นภาพวิถีชีวิต วัฒนธรรมประเพณีของคนลาว รวมถึงรูปขบวนเจ้ามหาชีวิตเสด็จไปสรงน้ำพระที่วัดเชียงทองและวัดใหม่สุวรรณภูมารามเป็นภาพเขียนแนวลัทธิประทับใจ เขียนโดยจิตรกรชาวฝรั่งเศส ยังมีรูปปั้นครึ่งพระองค์ของเจ้ามหาชีวิตลาว 4 พระองค์และภาพรามเกียรติ์ปิดทองเคลือบเงาจากศิลปินลาว

ประกอบด้วย.....

ภาพที่ 9 และ 10 หอพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติหลวงพระบาง (11 ม.ค. 2567) ที่มา

<https://f.ptcdn.info/948/012/000/1386212841-DSC2175-o.jpg>, https://www.tourismluangprabang.org/wp-content/uploads/2022/06/luang-prabang_laos-tours.jpg

ท้องพระโรงมีบัลลังก์หรือราชอาสน์ เครื่องราชกกุธภัณฑ์ ผนังและเพดานพื้นเป็นสีแดง ประดับด้วยกระเบื้องโมเสครูปต่าง ๆ ประดิษฐานพระพุทธรูปขนาดเล็กจำนวนมากที่นำมาจากวัดที่ถูกทำลาย ห้องบรรทมของเจ้ามหาชีวิต ห้องบรรทมของพระราชนิ ห้องบรรทมของพระโอรสพระธิดา ได้กลายเป็นห้องเก็บเครื่องดนตรี เครื่องแต่งกายนางแก้วและเครื่องเล่นแผ่นเสียงโบราณ มีศิลาจารึกจำนวนหลายหลัก แกะสลักพระพุทธรูปศตวรรษที่ 7 จารึกเป็นภาษาลาวโบราณ และยังมีส่วนแสดงภาษาอาหรับ เครื่องประดับ เหยียนตราต่าง ๆ ฯลฯ

หอพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติหลวงพระบาง หรือ หอคำ เดิมคือพระราชวังของเจ้ามหาชีวิตหลวงพระบาง จึงเรียกอีกชื่อว่า วังเจ้ามหาชีวิต สร้างเมื่อ พ.ศ. 2447 ในสมัยสมเด็จพระเจ้าศรีสว่างวงศ์ สืบทอดต่อมาถึงสมัยสมเด็จพระเจ้าศรีสว่างวัฒนา พระมหากษัตริย์องค์สุดท้ายของลาว ต่อมาปรับให้เป็นหอพิพิธภัณฑสถานหลวง เมื่อ พ.ศ. 2519 โดยใช้เป็นพิพิธภัณฑสถานจัดแสดงโบราณวัตถุและของมีค่า เช่น บัลลังก์ ธรรมาสัน เครื่องสูงและราชูปโภคของเจ้าชีวิต พระพุทธรูป และวัตถุโบราณ รวมถึงของขวัญจากต่างประเทศ ปัจจุบันพระราชวังหลวงเปลี่ยนบทบาทมาเป็นพิพิธภัณฑสถานประจำเมืองที่พอดีนเข้าไปได้จะเห็นทิวทัศน์ตาล 2 ข้าง นำสายตาไปสู่อาคารพระราชวัง

ภาพที่ 11 และ 12 พระราชวังหลวงพระบาง (11 ม.ค. 2567) ที่มา <https://www.tourismluangprabang.org/wp-content/uploads/2022/07/National-museum-12.jpg>, <https://www.tourismluangprabang.org/wp-content/uploads/2022/07/National-museum-4.jpg>

พระราชวังหลวงพระบาง เป็นพระราชวังเก่าของเจ้ามหาชีวิตสายหลวงพระบาง ที่นี้มีสถาปัตยกรรมที่งดงามมาก และตัวอาคารยังมีการผสมผสานของสถาปัตยกรรมแบบยุโรปอีกด้วย ปัจจุบันที่นี้ได้กลายเป็นพิพิธภัณฑ์ที่สำคัญ และเปิดให้นักท่องเที่ยวได้เที่ยวชม ภายในมีทั้งห้องบรรทม ห้องทรงงาน ห้องพระโรงใหญ่ ห้องพิธีการ ห้องรับแขก และอื่นๆ รวมไปถึงข้าวของเครื่องใช้ ฉลองพระองค์ของกษัตริย์ พระราชินี และพระบรมวงศานุวงศ์ของลาวในสมัยเจ้ามหาชีวิตศรีสว่างวงศ์ จนถึงสมัยเจ้ามหาชีวิตศรีสว่างวัฒนา พระมหากษัตริย์พระองค์สุดท้ายของประเทศลาว ที่มา <https://th.wikipedia.org/wiki/หอพิพิธภัณฑ์แห่งชาติหลวงพระบาง#อ้างอิง>

การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ในการดำรงชีพของมนุษย์มีความจำเป็นต้องพึ่งพาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีการปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพธรรมชาติ ในสภาพธรรมชาติโดยที่ขบวนการปรับตัวดังกล่าวจะเป็นพฤติกรรมร่วมระหว่างสิ่งมีชีวิตหลาย ๆ สิ่ง ในสภาพแวดล้อมเหล่านั้น หรือเป็นการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน โดยคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างระบบสังคมและระบบนิเวศน์ที่เกิดจากการไหลของพลังงาน วัตถุและข่าวสาร ซึ่งมีผลกระทบต่อกันภายในระบบ อาจกล่าวได้ว่า ความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นแหล่งทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรดิน ทรัพยากรป่าไม้ ซึ่งเป็นผลมาจากระบบสังคมใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศน์ในระดับรุนแรงเกินขีดจำกัดความสามารถของระบบที่จะปรับตัวเข้าสู่ภาวะดุลยภาพด้วยตัวเอง

ภาพที่ 13 แม่น้ำคาน และภาพที่ 14 น้ำตกตาดกวางสีหลวงพระบาง 15,16 มกราคม 2566

(ภาพโดย พลสยาม สุนทรสนิท)

อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาตินั้นมิได้ก่อให้เกิดปัญหาทุกกรณีไป หลายพื้นที่ที่มนุษย์สามารถอยู่ร่วมกับธรรมชาติได้อย่างกลมกลืน กล่าวคือ ทั้งมนุษย์และสิ่งแวดล้อมธรรมชาติมีส่วนสนับสนุนเกื้อกูลกัน ทำให้เกิดความสมดุลและมั่นคงในเชิงนิเวศวิทยาขึ้น โดยที่ธรรมชาติมีปัจจัยจำกัดความสามารถ เช่น ลักษณะภูมิประเทศและภูมิอากาศควบคุม ส่วนมนุษย์มีความสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงสร้างเสริมธรรมชาติได้หลายลักษณะ เช่นพื้นที่ที่เป็นทุ่งหญ้าหรือพื้นที่ที่เป็นป่าหนาที่มนุษย์ก็สามารถปรับปรุงโดยการกำจัดจำกัดพืชพันธุ์ที่มีอยู่เดิมและนำเอาพืชที่เป็นประโยชน์แก่มนุษย์มากกว่าเข้าไปปลูกแทน เป็นการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรให้แก่มวลมนุษย์ แล้วยังเป็นการช่วยทำให้เกิดความสมดุลทางธรรมชาติหรือความมั่นคงเชิงนิเวศวิทยาอีกด้วย ที่มา http://cmuir.cmu.ac.th/bitstream/6653943832/14248/5/mem0947bs_ch2.pdf

หลวงพระบางได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2538 ในการประชุมครั้งที่ 19 ของคณะกรรมการมรดกโลก ณ กรุงเบอร์ลิน หลวงพระบางได้รับการยอมรับว่า: “เมืองนี้สะท้อนให้เห็นถึงการผสมผสานที่ยอดเยี่ยของสถาปัตยกรรมแบบดั้งเดิมและโครงสร้างเมืองในยุคอาณานิคมของยุโรปจากศตวรรษที่ 19 และ 20 สภาพแวดล้อมในเมืองที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวได้รับการอนุรักษ์ไว้อย่างน่าทึ่ง แสดงให้เห็นถึงขั้นตอนสำคัญในการหลอมรวมประเพณีสองวัฒนธรรม”

เหตุผลการสนับสนุนการยกฐานะหลวงพระบางเป็นเมืองมรดกโลก

ด้านวิถีชีวิตความเป็นอยู่ทางสังคมและวัฒนธรรม เนื่องจากผู้คนที่ย้ายอยู่ในหลวงพระบาง ประกอบด้วยกลุ่มชาติพันธุ์ที่หลากหลาย จึงทำให้เกิดสังคมพหุวัฒนธรรมร่วม เช่น การตั้งถิ่นฐาน ที่อยู่ การสร้างบ้านเรือน วัฒนธรรม ประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์หรือการพัฒนาการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ ผสมผสานสถาปัตยกรรมแบบดั้งเดิมของลาวกับรูปแบบสไตล์ยุโรปซึ่งมีอิทธิพลต่อผู้คนทั้งสองวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

- ด้านเศรษฐกิจ หลวงพระบางเป็นพื้นที่ ที่มีที่อยู่มาก ที่ราบลุ่มน้อย ผู้คนจึงประกอบอาชีพเป็นพนักงานรัฐและการค้าขายตอนเช้า ตอนมืด ธุรกิจที่พัก ร้านอาหารเครื่องดื่ม การท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยว เช่น พระธาตุภูสี น้ำตกตาดกวางสี เป็นต้น ถึงแม้เทคโนโลยีที่ถาโถมเข้ามา แต่ก็ไม่สามารถที่จะเจาะกลุ่มคนในหลวงพระบางให้ไปตามกระแสของความทันสมัยได้

- ด้านสถาปัตยกรรม เป็นที่ทราบทั่วไปว่า หลวงพระบางเป็นเมืองที่มีทั้งเอกลักษณ์และอัตลักษณ์เฉพาะตัว ในแง่ของสถาปัตยกรรมที่ได้รับความผสมผสานจากยุโรปกับความเป็นดั้งเดิมของลาวเอง โบราณสถาน วัดวาอารามที่มีเอกลักษณ์ที่สะดุดตา ที่มีความโดดเด่นเฉพาะตัว ที่สามารถรู้ได้ว่านี่คือหลวงพระบาง

- ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้วยลักษณะที่มีภูมิทัศน์ที่สวยงามแวดล้อมด้วยแม่น้ำคาน และแม่น้ำโขง การจัดระเบียบของผังเมือง การคงไว้ซึ่งการอนุรักษ์นิมสภาพแวดล้อมและธรรมชาติแบบดั้งเดิม บริบทที่สวยงาม ยังปรากฏอยู่ในปัจจุบัน

3 เกณฑ์ในข้อเสนอแนะของการเป็น มรดกโลก ของยูเนสโก (UNESCO)

1 : หลวงพระบางสะท้อนให้เห็นถึงการผสมผสานพิเศษของสถาปัตยกรรมแบบดั้งเดิมของลาว และอาคารสไตล์อาณานิคมยุโรปในศตวรรษที่ 19 และศตวรรษที่ 20

2 : หลวงพระบางเป็นตัวอย่างที่โดดเด่นในเรื่องสถาปัตยกรรมที่มีความซับซ้อนของอาคารสิ่งปลูกสร้างทางศาสนาการก่อสร้างพื้นถิ่นและอาคารในยุคอาณานิคม

3 : ภูมิทัศน์ที่เป็นเอกลักษณ์ของหลวงพระบางถูกอนุรักษ์ไว้อย่างดี ทำให้เป็นเวทีสำคัญในการผสมผสานสองประเพณีสองวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

ที่มา <https://www.tourismluangprabang.org/th>

สรุป

ซอฟต์แวร์ (Soft power) ในรูปแบบของการเปลี่ยนแปลงในหลวงพระบาง คือ การใช้ชีวิตที่ยังคงความเป็นดั้งเดิม วิถีชีวิต วัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ และการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาโดยปราศจากการใช้พลังในทางลบ, ทั้งการใช้ชีวิตในการประกอบอาชีพแบบการค้ำขายที่เป็นเอกลักษณ์ พร้อมทั้งการหล่อหลอมเข้ามาของนักท่องเที่ยว จึงทำให้เกิดธุรกิจต่าง ๆ เกิดขึ้นตามมา เช่น ธุรกิจที่พัก ร้านอาหารการขนส่งด้านการท่องเที่ยว เป็นต้น, การคงความเป็นเอกลักษณ์ด้านสถาปัตยกรรม ประติมากรรม จากการผสมผสานแบบยุโรปในยุคอาณานิคมและศิลปกรรมยุคดั้งเดิมของลาวที่โดดเด่น จากการวางระเบียบของผังเมือง ที่มีการอนุรักษ์มาอย่างยาวนาน, และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมที่ของคนในพื้นที่ บริบทโดยทั่วไป ในแง่ของความสัมพันธ์ที่กลมกลืนด้วยระบบนิเวศที่เกื้อกูลกันเสมอมา ด้วยระบบเหล่านี้จึงทำให้หลวงพระบางได้รับการยกย่องและได้รับการขึ้นทะเบียนจากยูเนสโกว่า เป็น “เมืองมรดกโลก” ในที่สุด

ควรนำมาเป็นบทสรุปช่วงท้ายเพื่อไม่ให้บทความวิชาการไขว่เขวจากวัตถุประสงค์

เอกสารอ้างอิง

Luang Prabang Timeless. (2024). จารึกมรดกโลก. มรดกโลกยูเนสโก.

<https://www.tourismluangprabang.org/th/%E0%B9%80%E0%B8%81%E0%B8%B5%E0%B9%88%E0%B8%A2%E0%B8%A7%E0%B8%81%E0%B8%B1%E0%B8%9A%E0%B8%AB%E0%B8%A5%E0%B8%A7%E0%B8%87%E0%B8%9E%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%9A%E0%B8%B2%E0%B8%87/%E0%B8%A1%E0%B8%A3%E0%B8%94%E0%B8%81%E0%B9%82%E0%B8%A5%E0%B8%81%E0%B8%A2%E0%B8%B9%E0%B9%80%E0%B8%99%E0%B8%AA%E0%B9%82%E0%B8%81/?fbclid=IwAR0IeVO7rg-KRUOfw4vY-X2UCTf95K0dm6LMGhjnx-tYOmjlw6TjDybvww0> สืบค้นเมื่อ วันที่ 14 มกราคม 2567

https://agecon-extens.agri.cmu.ac.th/Course_online/Course/352332/4.pdf?fbclid=IwAR1qxKblNh9FD37usEZP3UvrATMcZ_4Y485nN6sw_unG-KUJUyrMQGCsfXQ สืบค้นเมื่อ วันที่ 14 มกราคม 2567

<https://th.wikipedia.org/wiki/> สืบค้นเมื่อ วันที่ 14 มกราคม 2567

http://cmuir.cmu.ac.th/bitstream/6653943832/14248/5/mem0947bs_ch2.pdf สืบค้นเมื่อ วันที่ 14 มกราคม 2567

<https://www.tourismluangprabang.org/th> สืบค้นเมื่อ วันที่ 14 มกราคม 2567

อ้างอิงรูปภาพ

- https://www.tourismluangprabang.org/wp-content/uploads/2022/06/Khmu_newyear.jpg

สืบค้นเมื่อ วันที่ 14 มกราคม 2567

- <https://www.tourismluangprabang.org/wp-content/uploads/2022/06/P1080104.jpg> สืบค้นเมื่อ วันที่ 14 มกราคม 2567

- <https://www.tourismluangprabang.org/wp-content/uploads/2022/06/tailao.jpg> สืบค้นเมื่อ วันที่ 14 มกราคม 2567

- <https://www.tourismluangprabang.org/wp-content/uploads/2022/06/lu-Mien.jpg> สืบค้นเมื่อ วันที่ 14 มกราคม 2567

- <https://www.tourismluangprabang.org/wp-content/uploads/2022/06/lue.jpg> สืบค้นเมื่อ วันที่ 14 มกราคม 2567

- <https://www.tourismluangprabang.org/wp-content/uploads/2022/06/phounoi-trib-768x512.jpg> สืบค้นเมื่อ วันที่ 14 มกราคม 2567

- <https://f.ptcdn.info/948/012/000/1386212841-DSC2175-o.jpg> สืบค้นเมื่อ วันที่ 14 มกราคม 2567

- https://www.tourismluangprabang.org/wp-content/uploads/2022/06/luang-prabang_laos-tours.jpg สืบค้นเมื่อ วันที่ 14 มกราคม 2567

- <https://www.tourismluangprabang.org/wp-content/uploads/2022/07/National-museum-12.jpg>, สืบค้นเมื่อ วันที่ 14 มกราคม 2567
- <https://www.tourismluangprabang.org/wp-content/uploads/2022/07/National-museum-4.jpg> สืบค้นเมื่อ วันที่ 14 มกราคม 2567